

srečnim mestom zbornica poslancev. Vkljub temu so Parižani 14. t. m. dobre volje obhajali 95letnico republike in grdo razsajali. Veselje kalil jim je nek drzen Prajz, ki je nemško zastavo razobesil, Francozi planejo v hišo, polomijo vse v njej in zastavo raztrgajo. To kaže, kako silno sovraži Francoz Nemca. — Cesar Viljem došel je 15. t. m. v Gostinske toplice, za ruskega pripravljajo grad v Varšavi. — Bolgari dobili so v osebi pisatelja Karavelova novega ministra. — V Bukareštu prišlo je do silnega tepeža med privrženci ministrov in jihovimi nasprotniki. — V Egiptu pričakujejo Mahdija uže nestrpljivo, da zapodi Angleže, katere čez vse sovražijo, ker grozno Egipčane tlačijo. — Kitajci se baje le pripravljajo na resen boj zoper Francoze!

Za poduk in kratek čas.

Kdo hoče Štajersko raztrgati!

V Gradec smo Slovenci uže veliko milijonov goldinarjev splačali. Hvaležnosti malo od tam dobivamo. Zadnji čas začeli so nas ondaj še močno sovražiti. Precej krofast nemški liberalci je djal: „und wenn die Forderungen der Slovenen noch so gerecht wären, wir bewilligen ihnen nichts“, t. j. ko bi tirjatve Slovencev kolikor bodi pravične bile, mi jim ne dovolimo nič. In pri šulferinskeje svečanosti o binkoštih v Gradci je Bareuther kričal: „hinaus mit den slavischen Verräthern“, t. j. proč s slovanskimi izdajalci. Slovenskih poslancev enemu se je razločno reklo, da 450.000 štajerskih Slovencev treba potlačiti, iztrebiti, uničiti, ponemčiti. Zakaj? Ker tako zahteva veliko-nemška politika, ki hoče prajzovsko Nemčijo raztegnoti do Trsta in Fiume (Reke) ob Jadranskem morji. No, in take izdajalske misli širijo nemški liberalci, freimaurerji na vso silo. Če oni Slovencem priporočajo nemški učiti se, ne delajo tega iz dobrega namena Slovencem pomagati, na opak, oni delajo to le, da ljudi zbegajo, oči jihove proč odvrtaajo, da nebi zapazile, kam prajzovski pes taco steguje, namreč tje, da bi našemu cesarju zopet nekaj dežel proč vzeli in Prajzom zašopali. Zato „šinfajo na našega cesarja“ in učijo ljudi isto delati, kakor so uže sodnijske preiskave pokazale, zato rogovilijo s prajzovskim šulvereinom, zato razsajajo s puntarskimi „črno-rudeče-žoltimi cotami“ zato jih v oči bode cesarska zastava pa tudi slovenska. Kajti dobro vedo, da smo Slovenci svojemu cesarju zmiraj zvesti in vdani.

Sploh nemški liberalni kričači so zvezani s prajzovskimi velikonemci. Oni komaj čakajo, da bi naše cesarstvo razdrli: Gališko in Bukovino hočejo odcepiti od nas, tudi za Dalma-

cijo, Bosno in Hercegovino jim ni mar, le da bi ostale nemško-česke in slovenske dežele brž prišle „in den engsten Anschluss an Deutschland“. Slednje besede je celjski Foregger javno izbruhnil na Dunaji, v Celji in Slov. Bistrici.

No, in liberalci še očitajo sedaj Slovencem, da hočemo Štajersko raztrgati? Menda se bojijo, da nebi potem cele Štajerske mogli Prajzom predati? Oni, ki so l. 1868 cesarstvo razklali, nimajo pravice kaj očitati nam, ki hočemo vse svojemu cesarju ohraniti! Ko bi toraj res Slovenci hoteli Štajersko raztrgati tako bi še vendar cesarju vsi kosi ostali. Če pa prusaki Štajersko zašopajo Prajzom, tedaj pa avstrijski cesar zgubi celo deželo. To je velik razloček.

Vendar, kar Slovenci hočemo, to se ne reče trgati Štajersko, ampak politične gospodske tako nastaviti, kakor bi nam bolje kazalo. Želimo namreč v Maribor ali Celje dobiti oddelek graške namestnije (Statthalterei-Abtheilung), da nam nebi trebalo vedno v Gradec hoditi. To pa želimo še posebno zato, ker v Gradci Slovence sovražijo, ker tje le plačujemo pa nič ne dobimo, ker tam za nas pravice ni.

To pa se ne reče trgati Štajerske. Ta ostane cela kakoršnja je. Saj imajo Italijani v južnem Tirolskem tudi svoj namestnijski oddelek v Tridentu pa nihče ne reče, da so deželo raztrgali. Pred 24 leti so nam dovolili slovensko škofijo v Mariboru in odtrgali 8 dehantij od graške škofije. Je li zavoljo tega Štajerska od Sobote nad Spielfeld do Radgone počena? Nekdaj smo imeli v Mariboru pridnega „Kreishauptmanna“, ki je Slovence vrol zagarjal in branil proti grajščakom. Zakaj bi zopet ne dobili namestnijskega svetovalca v Maribor, ki bi ne bil samo tukaj okrajni glavvar, ampak vse okrajne glavvarje spodnje štajerske prvi nadzoroval namesto Kübeka v Gradci? Moral bi znati slovenski in bržčas bi bil sam rodod Slovenec. Ta bi gledal na to, da se Slovencem bolje godi, zlasti bi nastavljal domačine, torej slovenske župnike, učitelje, profesorje, uradnike, inšpektorje, zdravnike, inženirje itd. Sploh sedaj Slovencem škodljivi upliv iz Gradca bil bi oslavljen, Slovenci bi si pomagali kakor Italijani na Tirolskem, a Štajerska bi cela ostala.

Je li škofija v Mariboru na škodo mestu? Ne, ampak le na korist. Veliko tisoč goldinarjev ostane v mestu vsako leto. Jednako na korist in čast mestu bil bi oddelek e. k. namestnije. In goldinar lahko stavimo proti počenej desetici, da bodo Mariborčani in Celjani še trgali se zanj, kedar bo resnica.

Vendar to ne bode niti kmglu niti lahko slo, ker so v državnem zboru Čehi temu nasproti in Poljaci; brez teh pa ne gre. Dalje Slovenci ne bodemo tako nujno tirjali, če se v

Gradci spametvajo in tam pravico najdemo. Do tega imamo veliko upanja, če zmagajo konservativci.

Iz rečenega se vsak Slovenec lahko sam prepriča, da kričanje nemčurjev: „Slovenci hočejo Štajersko raztrgati“ druga ni, kakor strašilo liberalcev za nevedne ljudi. Rečite jim torej: „Slovenci hočemo pravice v Gradci, če ne, tirjamo poseben namestnijski oddelek v Mariboru. Če pa ste nam rajši zopet pravični v Gradci, ostane, kakor je! Štajerske nihče ne trga pač pa jo hočejo liberalci in freimaurerji celo ukrasti našemu cesarju in jo zašopati v pangermansko mavho prajzovsko!“ Tako je! Vse drugo je zvijača in laž. Desterniški.

Smešnica 29. Babek: Sedaj morajo Slovenci pri volitvah zmagati, hočejo ali nočejo! Bobek. Zakaj? Babek: Nu vidiš, ali nisi čul, kako so slov. bisterški zapeljivci nemškutarje na deželi z denarji, šnopsum zapeljali, da so ti začeli „cesarja šinfati“, žandarje napadati in so zaradi tega morali v kajho? Bobek. Čul sem. Babek: Nu, vidiš, če bodo bistriški, celjski, ptujski in mariborski gospodje tako naprej delali, spravijo nam vse nemškutarje še pred volitvijo v kajho pod ključ, Slovenci smo potem sami doma in moramo zmagati. Bobek. Aha, tako je! Kdo bi bil to prej mislil!

Razne stvari.

(Zahvala). Njih ekscelenci mil. knezoškofu Jakobu Maksimilijanu za velikodušni dar 50 fl. za popraviljanje cerkvenega zvonika pri sv. Martinu v Rožni dolini izreka najsrčnejšo zahvalo cerkveno predstojništvo.

(Toča) je 8. t. m. v Apački fari od Schöpfungendorfa in Marchersdorfa cez Muro sekala, nevihta je hrame rušila.

(Iz Hošnica) nam piše prijatelj, kako Slov. bistriški nemčurji polo pošiljajo za podpisovanje, naj bi volitev deželnega poslanca bila v Bistrici, menda v kleti Stiegerjevej. Toti politični tepci ne vedo, da postava zaukazuje volitev v Mariboru tako, da tega še niti ministri ne morejo preurediti.

(Slatinska posojilnica) daje od vloženih denarjev 5‰ in tirja za posojila 6‰.

(Strela udarila) je pri sv. Jurji na Šavnici v g. Stramičevo hišo, ki je pogorela z gospodarskim poslopjem vred.

(Zdravnika) želijo si v Ločah, ki bi po človeški računil in bolnikom dajal zdravil, ktera bi pomagala.

(Varujte se liberalnih zapeljivcev) iz mest, posebno iz Slov. Bistrice, Celja in Maribora. Sv. Martinski župan Vrečko, brat uže zaprtega Šturma, je bil od žandarjev s tremi pajdaši v preiskovalni zapor v Celje odgnan. Bistriški Stieger se trese ko šiba na

vodi in se v Tagespošti skuša oprati, češ, da ni nič kriv št. Martinske rabuke, kakor mu slov. listi baje očitajo. Bržčas ga je v to pripravilo poročilo v „Slov. Narodu“, da je Vrečko (Sturm) vpričo žandarjev baje kričal: „glejte, sedaj ženejo nemčurja, pa sem moral tako delati, ker me je . . . . . plačal“.

(Volilni shod) v Makolah je preložen, ker bodo v kratkem primerne prostorije na razpolaganje; oni v Planini pa se bode vršil 20. t. m. v g. Gorišekovej gostilni.

(Celjski nemčurji) uže čutijo, da propadnejo pri volitvi za okolico, zato so hoteli v Levičnikovo krčmo po zvijači zmuznoti, pa vrli Slovenec jih je z dolgim nosom odpravil; zopet drugi nemčurji se potajajo ko lisjak, češ: „oj, jaz sem tudi Slovenec“, ali, „no bodimo si dobri ko prej“. Lažejo pa po navadi n. pr., da bodo knezoškof 14000 fl. od okolice tirjali, če ubogi nemčurčki propadnejo. Vse to je celjsko liberalna laž, da jo lahko vsak ošlata.

(Celjski lisjak) se iz resnice norca dela, kuje sam dopise, kar se iz goropadnih pomot vidi. Tako ima dopis od sv. Lenarta v Slov. goricah (?). Žlabudra o zborovanji Slov. društva v „Heudorfu“ ne vedoč, da je vas Senarska, dalje zasramuje naše vrle kmete češ, da je eden č. g. Raiča za blagoslov prosil pa ni dobil, ker je g. poslanec uže na železnici v vagonu sedel in mu torej obljubil iz Dunaja ga poslati. No, od Senarske do bližnje železnice je 3 ure daleč.

(Iz Šmarije) se nam piše, da sta 29. p. m. v krčmi pri Jagodiči nek stotnik in nek adjunkt prepir imela zavoljo narodnosti in g. Zamola, ki se je za Slovence potegoval, kar napala, adjunkt ga je iz hiše vrgel.

(Prajzovsko himno) znano „Wacht am Rhein“ dajo nemčurji sedaj nalašč kder le mogoče zagosti. V Kozjem so lani na cesarjev god jo 19krat godci, se ve dobro plačani, morali „plozati“.

(V Črešnovce) pri Slov. Bistrici so prišli Stieger, Pitschl, Spess, Fritz 5. t. m. in grdo pomagali, da so Slovenci propali pri volitvi v občinski zastop v vsakem razredu za 2—3 glase. Novi zastop je torej pod jerobstvom Bistričanov. Ti so zvečer veselja pijani v mestu žvekali: „morgen wird in St. Martin den Windischen und Pfaffen heimgeleuchtet werden.“ No, Bog je bolje obrnil pa dokazano je, kako so Bistričani vse naročili in za kar bodo tudi še kaznovani.

(Župan v Pretreži) slov. bistriškega okraja je nemčurski pečat: Ortsgemeinde Pretresch zamenil z narodnim „Pretrež“. V Bistrici so se vé jezni na slovenske župane ter jih ima posebno neka ponemčena žaba tam za „Vi slovenski büki“ pa to drami le bolj Slovence k zavesti. Slava pretrežkemu županu!